

Illusioner

- og det magiske barn

Af Randi Green, Akademiet To Veje, 2011

Miguel Opstrup skriver:

I min egen udviklingsproces - og den dertil hørende kompensation for min frygt for at falde igennem - bevæger jeg mig tit ind i fysikkens og filosofiens mest fortvivlende problemstilling. Spørgsmål om sandhed, ægthed, renhed, den subjektive betragter, objektivitet, årsag/virkning. Og efter et stykke tid må jeg - igen, igen - standse op og grine af mig selv. For jeg VED JO GODT at disse spørgsmål slet ikke lader sig besvare. Det er en illusion, som bl.a. Gödels theorem så klart viser.

Men jeg hopper en gang imellem i med begge ben og tror kontrollen (viden) kan ophæve naturlovene. I virkeligheden findes 'sandheden' kun i accept og ydmyghed med det omkringliggende hele. Først her er jeg/vi åbne for nye, berigende input.

Denne artikel er udtryk for hvorledes jeg forstår Miguels indlæg på Facebook, og det er vigtigt at læseren holder sig for øje, at han med stor sandsynlighed har ment noget andet, end det jeg læser ud af det. Artiklen er ikke en kritik af hans tanker og skal ikke ses en andet end at hans ord aktiverede nedenstående tankerækker i mig.

Jeg vil ikke gå ind i Gödels theorem. Det er en matematisk problemstilling, der redegøres for og ikke bevidsthed. Men så sandt, så sandt: Et system kan ikke bevises med sikkerhed, da ethvert system har en iboende usikkerhed. Denne usikkerhed, mener jeg, afhænger af den, som tænker det, for enhver videnskabelig diskurs og deduktion er et produkt af tænkerens bevidsthed og hjernens måde at fungere på.

Akademiet To Veje

www.toveje.dk

Med andre ord kan vi ingenlunde nogensinde bevise noget som helst som objektivt sandt, fordi vores forståelse af omverdenens artefakter og fremtrædelsesformer konstant forandrer sig i takt med at vores bevidsthed, og dermed vores hjerne, udvikler sig. Dette er *en* forklaring på det illusoriske i vores virkelighedsforståelse.

Den anden tilgang til Miguels indlæg, som på alle måder spejler en diskussion jeg ofte har med mig selv (og derfor behovet for at skrive denne artikel) som for at sætte ord på, ligger i den skjulte dikotomi i citatet. Modsætningsforholdet mellem et bevidsthedsudtryk og et andet eller en splittelse mellem to forskellige sæt virkelighedsforståelser: En videnskabelig og en spirituel.

Nu har jeg i flere artikler beskrevet, hvorledes vi kan forene disse tankegange gennem vores forståelse af den strukturelle bevidsthed. Så det vil jeg ikke komme ind på her.

Nej, jeg vil vælge en mere psykologisk tilgang til nedenstående passage:

Men jeg hopper en gang imellem i med begge ben og tror kontrollen (viden) kan ophæve naturlovene. I virkeligheden findes 'sandheden' kun i accept og ydmyghed med det omkringliggende hele. Først her er jeg/vi åbne for nye, berigende input.

Først og fremmest er jeg enig, men der en grundlæggende antagelse, jeg mener, vi er nødt til at gøre op med: Naturlovene er produkt af den nuværende måde at forstå det elektromagnetiske hav, vi er omgivet af. Det er den kontekst vi er i stand til at "bevise" med vores nuværende bevidsthed og udviklingstrin. Ergo er der ingen fastlåste naturlove – der er en såkaldt virkelighed, som vi forstår på en given måde, fordi vores generelle bevidsthedstype er strukturel og derved pt. arbejder med lineære, arbitrære og andre

matematiske systemer. Det er *en* måde at arbejde med bevidsthedens makeup. Ikke den eneste. Desuden, som Miguel også selv siger: *når jeg skriver f.eks. "I virkeligheden findes..." så er det min holdning og ikke den objektive, absolutte sandhed.*

Forståelsen af virkeligheden og det, vi vælger at se, er individuel, fragmentarisk og subjektiv. Vi kender dermed ikke den samlede objektive, absolutte sandhed om en sådan findes. Hvorfor er det således?

Hjernen har flere forskellige aktivitetsområder, og hver især fungerer de på forskellige frekvenser.

Det følelsesmæssige område, ofte placeret i det limbiske system, kan udvikles til nye højder gennem bevidsthedstræning af f.eks. temporal- og frontallapperne.

Meditation kan optræne både de højere og lavere frekvensområder i vores bevidsthed. Når vi - i meditation - føler os et med universet, er det primært frekvensområderne i lillehjernen, vi har aktiveret. Her forsvinder "jeget" og den rationelle styreform, vi har udviklet i vores tid, og vi bliver et med hjernens mere primitive områder. Skellet mellem "jeg" og "det" ophæves. Enhedsoplevelsen er altså en elektrokemisk hændelse, vi kan lære at aktivere bevidst. Vi kan beherske dette frekvensområde af vores hjerne og dermed denne måde at opfatte virkeligheden på. Et fortidigt udviklingstrin i den menneskelige evolution, som vi ser reflekteret i f.eks. myten og mysterierne.

"Jeget" er styringsmekanisme for de frekvensområder, vi har aktiveret i vores hjerne – i vor tid. Vores følelsesmæssige struktur matcher de frekvensområder, vi har udviklet sammen med vores logiske og rationelle måder at forstå de omkringliggende energier på.

Som jeg skrev i min artikel *Delpersonligheder – når jeget udvikler sig til en bevidsthedsmatrix*, er jeget ikke et bevidsthedspunkt, men et konglomerat af bevidsthedspunkter fra forskellige frekvens-niveauer i hjernen. Ud fra den forståelse er det let at se at det videnskabelige paradigme og det spirituelle overhovedet ikke er i modsætning til hinanden. Tværtimod. De repræsenterer blot to forskellige bevidsthedspunkter i hjernen, dvs. to forskellige måder at arbejde med energi på der, hver i sær, udvikler deres område af hjernen.

Accept og ydmyghed er en energetisk måde vi kan anvende hjernens bevidsthedsstruktur på. Deduktion og rationalitet er en anden, men de er ikke i modsætning til hinanden. Vi tror de er, fordi vi ikke har lært at bygge bro mellem disse to bevidsthedstyper og derfor svinger vi imellem dem, som var de i opposition til hinanden. Intet kunne være mere fjernt fra hjernens måde at fungere på.

Hjernen er plastisk, fleksibel og multidimensionel. Den kan operere på mange niveauer samtidigt og forståelsen af *højere bevidsthed og oplysning* ligger i denne sætning.

Højere bevidsthed og oplysning hænger ikke nødvendigvis sammen med det spirituelle paradigme. Vi kan sagtens opnå begge dele gennem enhver anden kontekst, om vi ønsker det.

Hvorfor er det så endt i denne afdeling af vores bevidsthed, dvs. indenfor det guddommelige og emotionelle frekvensområde af vores bevidsthed?

Umiddelbart hænger det sammen med temporallappernes udvikling og deres tilknytning til det limbiske system. Disse områder udvikler sig tilsyneladende gennem forståelse af omverdenen i en guddommelig kontekst, men det er ikke den eneste metode vi arbejde med. Den ældste buddhisme arbejdede med samme

udviklingsområde og her fandtes ingen højere væsener i den forstand, vi arbejder med dem i vestlig esoterisk optik. Det vestlige spirituelle paradigme er ikke givet som værende "sandt".

Det er et bevidsthedsmæssigt trin på vejen i den menneskelige bevidsthedsevolution. Problemet skal ikke kun søges løst gennem esoteriske teorier og udviklingsmetoder, men i jegets underudviklede struktur. Vores psykologiske udviklingsniveau.

For at bruge lidt jungiansk terminologi udvikles det magiske barn, som også er en del af bevidsthedens makeup, gennem det spirituelle paradigme. Der, hvor alt er muligt. Men fakta er, og det er nødvendigt at erkende dette, at det spirituelle paradigme skal modnes og udvikles på samme vis som vi skal udvikle vores følelsesmæssige habitus.

Det magiske barn, eller det guddommelige barn, *den udvalgte*, er den specielle ene som ser det, de andre ikke ser - som kan frelse hele verden, alle andre og vække dem fra deres søvn.

Det magiske barn er halvt barn af det guddommelige og det menneskelige. Det besidder forskellige kræfter (healing, visioner og magiske formularer) og kan påvirke virkeligheden på et utal af måder, ingen andre kan.

Det magiske barn driver vores kreativitet, vores originalitet, vores eventyrlyst og vores lyst til at finde svar på tilværelsens forunderlighed. Det tapper ind i energiniveauer i hjernen, som rækker ud over jegets funktionsområder. Vi finder det magiske barn hos både videnskabsmænd og alternative behandlere, filosoffer, tænkere og andet godtfolk. Uden det ville vi ikke have lyst til at bryde hverdagens monotoni og det er til stor hjælp i bevidsthedsudvikling. Vi kan anvende barnet i os til at udfordre jeget i sine fastlåste mønstre og overbevisninger. Men det må ikke fungere

alene i vores bevidsthed, inflatere jeget, for så mister vi jordforbindelsen, realitetssansen og kontakten til omverdenens krav. Vi fortaber os i et alternativt univers, hvor vi er det magiske barn og kan udvirke alle mulige magiske ting – bare ved at tro på det, ved at fokusere på det, ved at skrive om det osv. Selvsuggestionens kraft er stærk, både i individet og i gruppen (den samme mekanisme driver det videnskabelige paradigme).

Derfor skal vi have det rationelle og det logiske univers styringsmekanismer med. Vi skal anvende det videnskabelige paradigmes fornemmeste funktion: At teste vores intuitioner, visioner, tanker og idéer, således at de matcher den omgivende og vedtagne virkelighedsforståelse. Dets krav om effektivitet, dvs. at det, vi finder ud af rent faktisk kan omsættes til beviselige hændelser. Til faktiske, materielle forskelle og forandringer i menneskets og Jordens energisystem. Derfra kan vi så løbende udvikle normen, antagelserne og den kollektive bevidstheds foretrukne virkeligheds-syn indtil vi er der, hvor vi er parate til nye virkelighedsanskuelser. Og dermed nye måder at arbejde med energi på.

For mig at se, er det ikke så underligt at bevidsthedsudvikling mest har udviklet sig indenfor det spirituelle paradigme, for det er her at den højere emotionelle udvikling finder sted.

Vi udvikler os gennem de spirituelle love og antagelser om godhed, sandhed, renhed, ydmyghed, skelneevne, selvdisciplin, mindfulness og alle de andre forskrifter som buddhismen, kristendommen, sufi, den esoteriske jødedom og teosofien har givet os. Uden disse vejledninger kan vi ikke udvikle det magiske barns arketype i os. Vi fortaber os i barnets infantile univers og de dertil hørende magiske tankeformer. De spirituelle vejledninger skal også udvikles til at kunne indeholde rationelle, logiske og fornuftige

tankeformer. Vi skal lære at mestre virkeligheden, som den nu tager sig ud i den tid, vi er i, med alle de forskellige tankeformer som bevidstheden arbejder med, såsom videnskabelige, mytologiske, psykologiske, matematiske, filosofiske osv. Det ene udelukker ikke det andet, men er en palet af virkemidler hvormed vi kan udvikle vores bevidsthed.

Det magiske barn skal modnes, så vi ikke svinger mellem det magiske barns fantasiverden og den ansvarlige voksne, der kan leve og tage fuldgyldigt del i den verden, vi er i, underlagt dets naturlove, dets juridiske love og andre vedtagne normer for optimal samkvem. De skal kombineres til en helhed: En ansvarlig moden bevidsthed der både kan tænke magisk og omsætte dette til materiel virkelighed som tilgodeser andre og helheden.

Jeget skal udvikles til følge hjernens plastiske, fleksible og multi-dimensionelle natur. Vores bevidsthed skal kunne veksle mellem forskellige virkelighedsforståelser og kunne operere på forskellige frekvensområder, for på den måde bedst at matche det omgivende energihavs krav til vores energetiske system.

Om Jordens magnetfelt forandrer sig, skal vi kunne synkronisere os med dette, således at kroppens energisystem holdes i bedst mulige tilstand. Om de mennesker, vi omgås opererer på bestemte frekvensområder, og dermed perciperer derefter, skal vi kunne matche deres virkelighedssyn i nysgerrighed og åben forståelse – for vi kan kun lære nyt. Om det miljø vi eksisterer i forandrer sig, jfr. magnetfeltets og tyngdekraftens fluktuationer, skal vi kunne overleve dette gennem passende virkelighedsforståelse, dvs. finde de passende bevidsthedsformer som matcher energierne omkring os – til formålet at kunne omsætte omverdenens input til bevidsthed – og på den måde tilpasse os den samlede evolution, vi er en del af.